

TUDOM, HOGY FOGNAK HÍVNI TÉGED!

Tudom, titok vagy, rügy vagy még a fában.
Világra jössz s úgy hívnak majd: Gyümölcs.
Vagyis: virág leszel, színekkel tündökölsz,
méhek s lepkék jól körül udvarolnak,
aztán sár lesz menyasszonyos ruhád,
a galy kinjává gömbölyülsz bilincs közt,
s lehullsz a zörgőn röhögő avarba.

Tudom, titok vagy, tojás vagy a fészken.
Világra jössz s úgy hívnak majd: Madár.
Vagyis: vékony hangszálaid kígyúlnak,
lánghúrjukon cimbalmoz a tavasz,
a láng kialszik és borzalmas csend lesz.
Szárnyad kinő repülni fogsz az űrben
— s a gyilkos földről nem tudsz elrepülni.
Vagy enned vagy pihened kell a földön,
vagy lépre szállsz, vagy dér jagyasztja szárnyad
s lehullsz a zörgőn röhögő avarba.

Tudom, titok vagy, szerelemfán rügy vagy,
hímes tojás vagy anyád fészek-álmán.
Világra jössz s úgy fognak hívni: ember.
Vagyis: (mint Mózeset rég) egy rózsaszírmon
anyád kitesz a fekete jolyóra.
És visz a csónak, mosolyogni fogsz
és nem látod a kínok vad vizét,
míg a gyerekkor kirothad alólad.
Aztán titkos kezek bús kényszer-zubbonyt
húznak rád: a törvények zubbonyát.
És így kell úsznod a halál folyóján.
Van öröm is: a Tavasz áll a parton
s az égre színes álmokat rakétáz
a mindenség kék, mint a Capri-barlang,
a víz viola s mintha állna, állna!

Percek csalása. A Tavasz csak tréfált.
Sötétség lesz s kényszerzubbonyban úszol.
(Lehel, hogy szent leszel s a kényszerzubbony
szárnyá lesz, épúgy mint a denevérnél,
repülsz, de mindig együtt a folyóval!)
Imádkozhatsz, agyad csodát rügyezhet,
lehetsz lázongó, békés mint a bárány,
a víz csak visz, elnyel a néma Barlang
és nem térsz vissza soha, soha onnan ...